

„Benne élek, a végtelen Öröm tengerében, benne élek, az Örök Életben.

Köszöntsük tehát mi is Erzsébet igaz szavával Máriát, a boldog, az áldott Szűzanyát: Boldog, ó hívő, mert beteljesedett, amit az Úr mondott neked.

S amikor így köszöntjük őt, lépjünk oda mi is ennek a hitnek boldogságába, éljünk boldog hitet, éljük a boldogító Isten-jelenlétet, éljük az Eget, éljük az Örök Életet.”

Nagyboldogasszony ünnepe

Jel 11,19a.12,1-6a.10ab

1Kor 15,20-27

Lk 1,39-56

Boldog, aki hitt.

Erzsébet ujjongó köszöntéssel szól Máriához: Boldog, ó hívő!

Beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked.

Mi is ezekkel a szavakkal köszöntsük ma Máriát, hiszen Mária boldogságának az ünnepe van ma.

Mária fölvetetett a mennybe, az örök boldogságba vétetett fel. Máriát megkoronázta Isten.

Az örök boldogság Mária koronája.

Máriát a mennyei Trónra ültette. S az ő trónja a végtelen öröm.

Amikor Máriára tekintünk ezen az ünnepen, köszöntsük mi is őt a nemzedékek ujjongó szavával,

Erzsébet köszöntésével: Boldog, ó hívő! Beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked.

A köszöntés szíve Mária megszólítása: Ó hívő!

Név ez, amellyel Máriát illeti. Az ő lénye, az ő lényege: hívő Mária.

És ezt a lényeket értelmezi a jelző, amellyel bevezeti: boldog.

És a hit tárgya, amely ezt a megszólítást követi: a beteljesedés.

Ha Máriát, a boldog hívőt szemléljük, önmagunk hitét is pontosabban megértjük.

A hit lényege az öröm. Hinni annyi, mint ujjongani. Nézzed Máriát: ujjong az ő szíve.

Hinni nekünk is azt jelenti, hogy örvendjünk és örvendjünk, és szüntelen ujjongjunk.

Ez a hit lényege, ez a hit cselekedete.

A magyarázat pedig, a forrás, ahonnét megszületik a hit, az ujjongó öröm, a beteljesedés, hogy már itt van, már nem választanak el bennünket évek, évezredek,

már nem csupán ígéreteket hirdetett Isten, az idő teljes lett, és Ő jött el, Ő van itt, önmagát ajándékozta, mert úgy szeretett,

mert azt akarta, hogy a tied legyen, a te Istened, a te Atyád, a Testvéred.

Azt akarta, hogy benned éljen, az életedben, a mozdulataidban, hogy ragyogjon a mosolyodban,

Ő ragyogjon minden jótettben, Ő, a végtelen Szeretet tündököljön az életedben.

És az imáidban Ő fohászkodik, benned él, mert már beteljesedett, itt van már, eljött.

Ott van Isten Mária szívében. Ő, mennyire teljes az ígéret. És ez az öröm oka.

Hogyne ujjongana a szív! Hogyne örvendene Mária, hiszen ott van az Isten ölében. Az Égben van.

Isten ölelő karja a trónusa. És Isten ragyogó, Őreá tekintő szeme homlokának csillogó koszorúja.

Isten itt van, és a tenyerén hordozza, hatalmas karjával tesz csodákat,

üdvösséget ad, irgalmat gyakorol, lehajol a kicsinyekhez. Hozzánk hajol le.

Már átölel bennünket az Isten - ez a hit lényege, ebben áll.

Ha ez a mi hitünk, akkor csak ünnepünk lehet, csak ujjongó örömünk,

akkor Istenben örvendezünk, mert benne élünk, Ő meg ott van a szívünkben, itt van az életünkben.

Ahogy Mária szívében lakást vett az Isten, és szentté tette, szent templommá, bennünket is megszentelt a Kegyelem, az Isten jelenléte. Ez a hit lényege. És az ilyen hit ünnep, szüntelen ünnep, mert ez a hit azt jelenti, hogy az Égben van az életünk.

Nekünk még elrejtve, de már nekünk is ott van a trónon a helyünk, már ott vagyunk.

Máriát úgy ünnepeljük ma, hogy nem rejtett, hanem nyilvánvalóvá lett.

Igen, Mária ott van az Ég nyilvánossága előtt, angyalok és szentek látják őt, látják őt az Isten ölében, a fölemeltet, a fölmagasztosítottat, a megszenteltet, a megdicsőült Szent Szüzet.

De értsük meg önmagunkat is, értsük meg, hogy bennünket is az ölében hordoz az Isten, most, itt, ezen a helyen, hogy üdvözített minket, hogy szeretett, hogy mindvégig szeret. Isten letekintett reánk.

Porszem az ember? Alázatos szolga csak? Igen, de az Isten szemében nem elfelejtett.

Isten emlékezik reád, Isten ismer téged, ismeri minden lépésed, Isten tud rólad, mert néz téged.

Ó, jóságos Tekintet! Ó, atyai szemek! Isten itt van, és ez a hit. És ez a hit ünnep, ujjongó öröm!

Ó, hívő! Mindannyiunkra illik ez a megszólítás. És mindannyiunk hite Mária hite.

Mária hitének gyermekei vagyunk, és Mária hite ez: Beteljesedett!

Mária hite ez: Itt van, itt van a szívemben, átölelem. Mária hite ez: Isten néz engemet.

És a mi hitünk ugyanez.

Tudjuk, hogy itt van, itt áll előttünk, és tudjuk, hogy az Úr az, azért hát sietünk, megyünk felé,

ahogy Szent Péter tette: úszott a hullámokon.

Nem várta meg, amíg a csónak kikötött a partnál, előbb futott, előbb odaérkezett.

És futottak a sírhoz és keresték Őt, mert tudták, hogy megtalálják, mert tudták, hogy közel van.

Nem kell felmenniük az Égbe, hogy Isten előtt álljanak.

Nem kell átmenniük tengereken, hogy Istent megtalálják:

Isten itt van előttem, csak ki kell nyújtanom a kezem, csak kérem kell Őt, hogy lássak, és már látom is az én Istenem, és követem, és megyek utána.

Csak hallanom kell az Ő hangját, hogy megszólít, és már tudom, hogy az én Uram Ő, az én Istenem,

és leborulok lábai előtt és átölelem. Ez a hit: átölelem az Ő lábát, és Őbenne élek.

És ez öröm, mert Ő a végtelen Öröm.

Benne élek, a végtelen Öröm tengerében, benne élek, az Örök Életben.

Köszöntsük tehát mi is Erzsébet igaz szavával Máriát, a boldog, az áldott Szűzanyát: Boldog, ó hívő, mert beteljesedett, amit az Úr mondott neked.

S amikor így köszöntjük őt, lépjünk oda mi is ennek a hitnek boldogságába, éljünk boldog hitet, éljük a boldogító Isten-jelenléteket, éljük az Eget, éljük az Örök Életet. Ámen.